

El poeta de Sant Celoni s'emporta el guardó amb una obra dedicada a la infantesa perduda

Jordi Julià guanya el Premi Mallorca de Poesia

Sant Celoni

EL 9 NOU

Pocs dies després de rebre el Premi d'Assaig Sant Miquel d'Engolasters, el poeta de Sant Celoni Jordi Julià ha rebut un altre guardó, el Premi Mallorca de Poesia, dotat amb 10.000 euros. Julià s'ha emportat el premi, el més important de les Illes Balears, convocat pel Consell de Mallorca, amb l'obra *Planisferi lunar*, composta per 40 poemes dedicats a la infantesa perduda, "però, sobretot, a les paraules que vam aprendre de petits i que ja hem oblidat". El primer dels 40 poemes, explica, és un poema llarg i reflexiu. La resta són més curts que els que escriu normalment, que ronden els 15 versos. En aquest nou volum, Julià parla de la identitat i de la construcció del jo, "i per això recorro al món perdut de la infantesa". Segons l'autor, la infantesa i la parla estan estretament vinculades a un paisatge, al del Vallès, i més concretament al de Sant Celoni, "que com la resta de Catalunya s'està degradant a causa de la urbanització massiva". Una de les innovacions que ha portat a terme en aquest llibre és la lingüística, ja que en cada poema, com a mínim, ha incorporat una paraula en desús de la literatura actual, "però que és ben pròpia de la meua parla,



Aquest és el segon premi que Jordi Julià guanya en poc més d'una setmana

i que he mirat de documentar a través de diccionaris de sociolingüística". "Així doncs, en el fons, en recuperar el paisatge natural del Vallès tal com era en la meua infantesa, també he volgut recuperar moltes de les paraules que he sentit dir, o que només puc utilitzar familiarment, perquè ja ningú les coneix, per fer un petit homenatge poètic a la meua terra i a la meua llengua, ara que sembla que tot està a punt de desaparèixer".

Per trobar arrels

Un dels poemes del llibre premiat:

"Ve d'un món, corromput per molts estranys, de segles de domini i de veïnatge, que el fang ha anat tacant o s'ha empassat. / És d'una terra on tenen noms les cases, / on s'hereten motius sense cognoms. / Recorda encara un temps de fred de ferro, de molls cremant, ansats, i torrapans, d'ensulfatar,

lligar, d'anar a fer llenya, d'aviram a les gàbies de l'eixida. / Coneix tots els pedaços i sargits, / i unes cançons d'infant que ningú sap. / Ara és com l'estranger en un país nou / que ningú entén quan dius els mots dels seus, com el mut que demana caritat, i vol els sots, les coses que va perdre. / Senglar que furga inútilment en fang / per trobar arrels.

Un jove de Granollers guanya el concurs del 'Mes a mes'

Granollers

EL 9 NOU

Andreu Zaragoza Piniés, de Granollers, és el guanyador de la novena edició del concurs de disseny *Mes a mes*, la publicació que recull l'oferta d'activitats del Servei de Joventut de l'Ajuntament de Granollers. Zaragoza, que ja s'havia presentat al certamen en diverses ocasions, rebrà un premi de 2.000 euros, a més de fer el disseny de les tres edicions del *Mes a mes* de l'any 2008 i de cinc imatges més del Servei de Joventut.

En aquesta novena edició del concurs hi han participat 11 joves, que han presentat, en conjunt, 16 propostes per al disseny de la publicació. La tria del guanyador ha estat força complicada, ja que els treballs presentats són de gran qualitat. El treball de Jordi Pascual Oms, de Santa Maria de Palautordera, ha quedat finalista. El jurat estava format pel regidor de Joventut de l'Ajuntament, Carles Cabanillas, dos tècnics de l'impresora municipal, una tècnica d'imatge i comunicació, i una tècnica del mateix Servei de Joventut. El veredictes es va fer públic divendres, al mateix temps que es va inaugurar una exposició amb els treballs presentats, oberta al Gra fins al 10 de desembre.

Retrat de la soledat

Carme Portacelli porta a Ponent una trista i emotiva història ambientada la nit de Nadal

Granollers

Pep Barbany

Ni les embafadores llumetes del consumisme han superat enguany el Teatre de Ponent avançant les festes de Nadal. *Josep i Maria*, estrenada dijous a Granollers després de passar pel festival Temporada Alta de Girona, és una obra ambientada la mateixa nit santa en un centre comercial.

És evident que el dramaturg austríac Peter Turrini no simpatitza gaire amb la felicitat nadalenca, però *Josep i Maria* és molt més que una contundent sàtira d'una societat consumista. Turrini aprofita l'ocasió per presentar-nos un parell de personatges sols, tristos, invisibles. La seva trobada ens mostra, en una nit on sembla que ser feliç és una

obligació, la dura i corprendora realitat d'uns éssers amb fam d'amor i afecte.

Un grapat de caixes embalades i unes velles taquilles metàl·liques són el fred i solitari lloc de treball per a Maria, una dona de la neteja que, un cop més, passarà la nit en companyia de la fregona. Pepa López, supèrbia, crea un personatge angoixant, capaç de transmetre un munt de sensacions i sentiments amb dolorosos silencis, amb mirades perdudes i moviments robòtics. Excorista, mare d'un fill que tampoc veurà aquesta nit, fa massa temps que se sent sola. Uns paquets amb regals i una ampolla de vi són la seva única companyia fins que apareix Josep, un conserge afable i xerraire amb una enyorança



Pepa López i Artur Trias en un moment de la representació

obsessiva per unes idees comunistes enfonsades fa temps per un capitalisme deshumanitzador. Artur Trias, molt en la seva línia, construeix amb molt encert un personatge per qui costa veure un actor més adient.

Josep i Maria, dirigida per la hiperactiva Carme Portacelli, centra la seva atenció en les emocions dels dos protagonistes. A l'inici, una impulsivitat necessitat de comunicació porta els dos protagonistes a un intercanvi de monòlegs. Cadascú rastreja amb detall el seu passat, ple de records i angoixa, però és incapaç d'escollir res més que les seves pròpies paraules. De mica en mica, la necessitat d'afecte aproparà dues ànimes solitàries. Els silencis i una impressionant i trista música de violins són un dels pocs contrapunts escènics que acompanyen a la perfecció el dramatisme d'unes vides que Turrini ens mostra amb tanta cruesa com bellesa, amb tant verisme com esperança.